

purulente). Nog bekender is NÉLATON, die in 1862 GARIBALDI verlostte van een kogel, dien verschillende heelkundigen over het hoofd hadden gezien. De colleges van CLAUDE BERNARD werden slecht bezocht en maakten geen indruk op den schrijver. Naast het officieele bestond het vrije onderwijs, aan hetwelk ieder, die zich daartoe geroepen voelde, kon deelnemen. Ook ontbraken toenmaals de repetitoren niet, door FARABEUF herdacht als: *Bohème, anatomiste, opérateur, poète, philosophe et professeur*. Daar de schrijver verschillende klinieken bezocht als externe en interne, kon hij zijn verhaal doorspekken met allerlei anecdotes, aan hooggeleerden mond ontvallen.

Tijdens de jaren 1870 en 1871 was hij te Parijs en werkte naar zijn vermogen in de ambulances. Gedurende den hongersnood, die aldaar heerschte, vond FREMY een nieuw voedingsmiddel, het osseïne uit; tout comme chez nous, toen gedurende de mobilisatie een fabriek van kunstmatig veevoeder verrees, over welke het vuur zich gelukkig ontfermde.

Veel is er op wetenschappelijk gebied veranderd; slechts één ding niet en dat zijn de ondervindingen in het dagelijksche leven van den arts. De schrijver kende dezelfde vreugden en angsten als wij; hij doorleefde dezelfde moeilijke uren van twijfel, dezelfde komische situaties. Op dat gebied was „de goede, oude tijd” niet veel verschillend van den onzen.

F. M. G. DE FEYFER.

---

ELIAS ASHMOLE, *The Ordinal of Alchemy* by THOMAS NORTON of Bristoll. Being a facsimile reproduction from THEATRUM CHEMICUM BRITANNICUM with annotations by ELIAS ASHMOLE; with introduction bij J. HOLMYARD. London, EDWARD ARNOLD en Co. MCMXXVIII.

Dit boekje is een reproductie naar een uitgave van THOMAS NORTON'S „*Ordinal of Alchemy*”, dat in 1652 herdrukt werd in het „*Theatrum Chemicum Britannicum*” uitgegeven door ELIAS ASHMOLE. THOMAS NORTON leefde in de 15e eeuw te Bristol, was koopman, maar wijdde zich tevens aan de alchemie, in welke wetenschap hij het zoover bracht, dat hij op 28 jarigen leeftijd goudelixir kon maken. Als rechtgeaard alchemist schreef hij nog „*De Transmutatione Metallorum*” en „*De Lapide Philosophico*”. Men kan dit werk beschouwen als een historisch aardigheidje zonder meer, een tijdsbeeld, toen de alchemie treurde op de ruïnen van het verleden en de scheikunde nog geboren moest worden. De opmerking van den inleider: „Such speculative alchemy has little interest at the present day, except to the historian of chemistry, but occasionally it is relieved by a subtle humour or a delicious naïveté, and so possesses a quite unpremeditated attraction for the modern reader” kunnen wij zonder meer beamen. Het boekje is keurig uitgevoerd in facsimile en versierd met aardige platen.

F. M. G. DE FEYFER.